

Hebreeën 8

1 De hoofdzaak nu van de dingen waarover wij spreken, is dit: Zo'n Hogepriester hebben wij,

2 Eén Die Zich heeft gezet aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemelen.

Hier wordt de hoofdzaak genoemd van het onderwerp van de brief aan de Hebreeën, namelijk: Zo'n Hogepriester.

"Zo'n Hogepriester" die op gelijke wijze als wij verzocht is geweest, doch zonder te zondigen.

"Zo'n Hogepriester" die met ons kan meevoelen en "zo'n Hogepriester" die ons volkomen kan zalig maken, daar Hij altijd leeft om voor ons te pleiten.

Deze Hogepriester heeft Zich gezet aan de rechterhand van "de troon van de Majesteit in de hemelen". Een eerbiedige omschrijving van de troon van de Allerhoogste.

De hogepriester in het oude verbond is een beeld van deze hemelse Hogepriester.

Daarom iets over de hogepriester in het oude verbond. Hij droeg een priesterlijk gewaad, dat het midden van de borst onbedekt liet en waarin precies het zgn. borstschild paste.

Het borstschild was een kledingstuk met gouden kassen voor edelstenen. Het borstschild zag er uit als een vierkant met vier rijen van drie edelstenen, met daarop gegrift de 12 namen van de zonen van Israël.

Dat de hogepriester de namen van de stammen van Israël op zijn borst droeg, betekent voor ons dat Jezus, als grote Hogepriester, ons als Zijn vrienden op het hart draagt.

Hij is met ons begaan en Hij draagt ons op zijn hart. Hij is een Hogepriester die met ons kan meevoelen. Hij noemt hen vrienden, die zijn geboden bewaren (Joh. 15:14).

Op de schouders van de hogepriester in het oude verbond kwamen *ook* de namen van de stammen van Israël voor.

Links een edelsteen in een gouden kas met daarop zes namen en rechts een edelsteen in een gouden kas met zes namen.

Dat betekent dat Jezus als Hogepriester niet alleen met ons mee kan voelen maar ook, dat Hij ons draagt. Hij draagt ons op zijn schouders.

Een lied zegt: "dag aan dag, draagt Hij ons, die God is ons heil."

In of achter het borstschild op zijn borst, waarin zich die twaalf edelstenen bevonden, bevond zich ook een soort tas of vak, waarin zich de Urim en de Tummim bevonden.

Men denkt dat dit twee stenen waren, die de woorden: "ja" en "nee" bevatten of voorstelden.

Als David b.v. de Heere ging raadplegen, dan werd er gebeden

en vroeg David aan de Heere: "Zal ik optrekken ten strijde of niet?"

De Heere gaf dan vaak antwoord door middel van deze twee stenen, de Urim en de Tummim.: "Ja" of "Nee".

Wat wil dat voor ons zeggen? Jezus is onze Voorspraak, onze Advocaat en Middelaar tussen God en mensen, Hij draagt ons op het hart en als wij Hem raadplegen, geeft Hij ons goede raad. Wij mogen dus steeds om raad tot onze hemelse Raadsman gaan.

Verder had de hogepriester - onderaan zijn priesterlijk gewaad - om en om een granaatappel en een gouden belletje.

Die granaatappels verwijzen naar de geboden van de Heer die Hij ook Zelf onderhield en die gouden belletjes verwijzen naar zijn liefelijkheid en waardigheid.

Verder droeg de hogepriester een gouden plaat op zijn voor-

hoofd; het goud was geschonken door de Israëlieten als dankbaarheid aan God. Op die gouden plaat stond: "De Heere heilig". Zo heiligde de hogepriester de Israëlieten als hij in het heiligdom kwam.

We gaan verder met Hb. 8:2 *Hij is een Dienaar in het heiligdom en in de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht en niet een mens.*

Jezus verricht nu Zijn dienst vanuit het heiligdom, ter rechterzijde van de troon der Majesteit in de hemelen. Zijn dienst als Voorspraak wordt ook genoemd in 1 Joh. 2:1/2 waar staat:

Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt,

En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden.

Zijn dienst aan de rechterhand van de Vader is ook, dat Hij naar ons gebed luistert. Hij, die gezegd heeft: " Bid en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen zal worden." (Joh. 16:24)

Zijn dienst verricht Hij ook op aarde door zijn Geest en woord als Hij in ons midden is, want:

Want waar twee of drie in Mijn Naam bijeen gekomen zijn, daar ben Ik in hun midden. (Mt. 18:20).

3 Want elke hogepriester wordt aangesteld om gaven en slachtoffers te offeren. Daarom was het noodzakelijk dat ook Deze iets had om te offeren.

De Zoon heeft door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd. (9:14)

4 Indien Hij nu op aarde was, dan zou Hij niet eens priester wezen, daar er hier reeds zijn om volgens de wet de gaven te offeren.

Hier op aarde zou Jezus niet eens Priester kunnen zijn, daar Hij niet uit de stam van Levi kwam.

Geschreven wordt aan christen Joden die de wet kennen, en zo zegt de schrijver: die aardse priesters zijn er hier reeds om volgens de wet gaven te offeren.

5 Deze priesters doen dienst in een afbeelding en schaduw van de hemelse dingen, overeenkomstig een aanwijzing van God die Mozes ontving bij het voltooiën van de tabernakel.

Want zie erop toe, zegt Hij, dat u alles maakt overeenkomstig het voorbeeld dat u op de berg getoond is.

Die dienst van de aardse hogepriester is "slechts" een afbeelding en schaduw van het hemelse. Mozes maakte alles naar het voorbeeld dat hem getoond werd op de berg. (Ex.25:9)

6 Nu heeft Hij echter een zoveel voortreffelijker bediening ontvangen, zoals Hij ook van een

beter verbond Middelaar is: een verbond dat in betere beloften is vastgelegd.

Een zoveel voortreffelijker dienst met een Middelaar van een beter verbond met betere beloften.

De betere beloften zijn de kostbare en zeer grote beloften, opdat wij daardoor deel zouden krijgen aan de goddelijke natuur (2 P. 1:4).

7 Immers, als dat eerste verbond onberispelijk geweest was, zou er voor een tweede geen plaats zijn gezocht.

In het eerste verbond stond de wet op tafels van steen en het houden daarvan deed een beroep op de kracht van de mens.

In het tweede, het nieuwe verbond, schrijft de Geest het woord in ons hart.

8 Want hen berispend zegt Hij tegen hen: Zie, de dagen komen, spreekt de Heere, dat Ik met het huis van Israël en met het huis

van Juda een nieuw verbond zal sluiten,

Zie, de dagen komen en die dagen zijn aangebroken voor de christen-Joden waar deze brief aan gericht is en in de dagen van het nieuwe verbond leven ook wij nu.

9 Niet overeenkomstig het verbond dat Ik met hun vaderen gesloten heb, op de dag toen Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte uit te leiden.

Want zij bleven niet in Mijn verbond en Ik heb geen acht meer op hen geslagen, zegt de Heere.

Er staat hier zo mooi dat God ze bij "de hand" nam en hen uit Egypte leidde. Toen kwam de wetgeving bij de berg Sinai op tafels van steen met de woorden: doe dit, en gij zult leven.

Echter, de wet was zwak door het vlees. Alleen door de Geest kan de eis der wet: b.v. gij zult niet begeren, in ons vervuld worden zoals in Romeinen 8 vers 3 en 4 staat:

10 Want dit is het verbond dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na die dagen, zegt de Heere:

Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven en Ik zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Deze woorden zijn te vinden in Jeremia 31:33/34. In het nieuwe verbond wordt de nadruk gelegd op dat, wat God doet met het drie maal: "Ik zal".

11 En zij zullen beslist niet ieder zijn naaste en ieder zijn broeder onderwijzen en zeggen: Ken de Heere. Want zij allen zullen Mij kennen, van klein tot groot onder hen.

Hebben wij dan geen broeders en leraars meer nodig in het nieuwe verbond? Jazeker en wel op de onderlinge bijeenkomsten of bijbelstudie avonden.

Maar in het leven van alle dag hebben wij deze broeders niet om ons heen en dan wil de Heilige Geest ons alle dingen leren

zoals Johannes daarover schrijft in 1 Joh. 2:27 waar staat:

En u hebt het niet nodig dat iemand u onderwijst; maar zoals deze Zalving u onderwijst met betrekking tot alle dingen.

De Zalving is de Heilige Geest en in het leven van alledag, als we op ons werk zijn of waar dan ook, wil de Zalving ons over alle dingen leren.

12 Want Ik zal wat hun ongerechtigheden betreft genadig zijn en aan hun zonden en hun wetteloos gedrag beslist niet meer denken.

13 Als Hij spreekt van een nieuw verbond, heeft Hij daarmee het eerste voor verouderd verklaard. En wat oud is verklaard en wat verouderd, staat op het punt te verdwijnen.

Toen Jeremia over dit nieuwe verbond profeteerde, heeft God daarmee het eerste verbond voor verouderd verklaard en was het

toen niet ver van verdwijning. Nu weten wij dat het oude verbond verdwenen is.

Geprezen zij God voor zo'n Hoge priester die onze namen op zijn hart en schouders draagt.

Een Hoge priester, die altijd leeft om voor ons te pleiten en die ons volkomen gelukkig kan maken.

Geprezen zij God voor de heerlijkheid van het nieuwe verbond.